

แก๊งกระจาง ? จุดหมาย? ที่ไม่ใช่ ? ปลายทาง?

นำเสนอเมื่อ : 10 พ.ย. 2552

คราวนี้จะไปลองนำเพชรบุรีที่แก๊งกระจางกัน บึงบ่อ เต็น เตน เต็น เต็น ขณะนี้เป็นเวลา 8 โมงเช้า

อุทยานแห่งชาติแก๊งกระจาง

เช้าวันเสาร์ที่ตั้งหน้าตั้งตาอรอมานาน เป็นเดือนก็ถึงแล้ว ดีใจเหมือนหัวล้านได้หัว เอ้ย!!! ลิงได้แก้ว เอ้ย!!!
ชะนีได้กล้วย มายายยุย ดีใจจะได้ไปเที่ยวแก๊งกระจางกับเพื่อนๆ ชะนีได้กล้วยทั้งหลาย **ยิ้มกริม**
คนที่จัดการทั้งหมดก็ไม่พบนหญิงปอกผูดอนหวานคนนี้ คราวนี้เราจะไปลองนำเพชรบุรี

ที่**แก๊งกระจาง**กัน บึงบ่อ เต็น เตน เต็น เต็น ขณะนี้เป็นเวลา 8 โมงเช้า
ล้อจะเริ่มหมุนจากบึงบ่อจาก (พระราม 2) จุดหมายเราคือ **อุทยานแห่งชาติแก๊งกระจาง** จ.เพชรบุรี
งานนี้ถือเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างแท้จริง สงสัตว์สงวนกลับคืนถิ่น อีอิ
รดตุยยังไม่ทันออกจากบึงก็มีเสียงร้องเรียกหาป่ากันระงมไปทั่วรด ด้วยความที่ตื่นเต้นที่ได้กับคืนถิ่น

เดินทางเข้าสู่เขต จ.เพชรบุรี ก่อนจะเข้า**แก๊งกระจาง**เราก็หันหน้าไปคุยกันระหว่างสมาชิกว่าจะแะ
ไหน กันก่อนดี มีเพื่อนเสนอ เขาวัง...ดีมย อิมมมม เราวลิงเยอะไปนะ งั้นไปไหนดีละ สมาชิก 1 ใน 15
กางแผนที่เที่ยวเพชรบุรี แล้วเงยหน้าขึ้นมามอบอกไป **“ถ้าเขาหลง”** กันดีกว่ามะ คงไม่มีลิงแน่เลย
แล้วพวกเราก็มาสูมหัวประชุมกัน ก็สรุปกันได้ว่าที่ประชุมมติเป็นเอกฉันท์ โอเคเลย.. บอกร ไม่มีลิงนี่เลย
ทำให้ตัดสินใจายเลย บอกรไซเฟอร์รต ไปเลยเพ **ถ้าเขาหลง**

ไปยังไงล่ะคราวนี้ไม่รู้จักอะ...ก็เลยต้องแะถามตลอดทางไปเรื่อย ๆ จนถึงที่ชะนี เฮ้อ กว่าที่จะถึง
พอรถได้เข้าไปในเขตของ**ถ้าเขาหลง**เท่านั้นแหละ โอโฮ !!!! เราก็พบกับสิ่งมหัศจรรย์อลังการติดอันดับโลก
ลิงเยอะมากกกก ทำไงดีละเนี่ยย ย กลัวก็กลัว กลับบ่ก็ได้แล้วมาแล้วนี่ เอาก็เอา สงสัยต้องไซ แผนเด็ดชะแล้ว
เราเรียกแผนนี้ว่า**แผนเปลี่ยนชะนีเป็นผู้สิง** ฮา แผนนี้เด็ด มันจะได้นี่กว่าเป็นพวกเดียวกัน (ยอเยงนาา)
ทางป้องกันก็อย่าพกอะไรที่มีค่าเข้าไปเด็ดขาด กลองเนี่ยต้องระวังให้ดีเลย อย่าได้ถือให้มันเห็นเป็นอันขาด
เดี๋ยวมันจะคิดว่าอยากให้มันถายรูปให้ เพราะเราเคยไปเที่ยวที่เขาวัง เห็นลิงกำลังถายรูปนักท่องเที่ยวบนต้นไม้
ชะนีพระเจาคาา พอลงจากรถตุ๊กก็จะมีมักคุเทศก์เขามาแนะนำตัวเพื่อที่จะได้เดินบอกประวัติของ สถานที่
เราก็ตัดสินใจายหนอย เพราะอย่างหนอยก็คงได้พี่เคาน์แหละเป็นที่พึ่งพึ่งคอยไล่ลิงให้เรากะวารอด แล้วคราวนี้
พร้อมแล้ว...ไปเที่ยวถ้ากันเลยดีกว่า ระหว่างเดินอยู่ก็จะมีชาวบ้านรีบเสด็จจากไหนไม่รู้เต็มบันไดทางขึ้นเลยอะ
โกตบอกรไม่ต้องกลัวนะครีบ มันไม่ทำอะไร เราก็เดินไปเรื่อย ๆ แลวกก็มีอะไรบางอย่างมาตึงรังแกเราไว้
เลยหันกลับไปดูลิงเกาะแขนอยู่อ่า มันไม่ยอมให้ไป พี่ช่วยด้วยยยคาา อ่าวพี่ไปไหนแล้ว
เพื่อนบอกรว่าพี่เคาลงถ้าไปแล้ว ขออ้อพี่ ไม่ได้ช่วยไรนุเลย ชักพักเราก็เดินหลุดซ้กที่แลวกก็รีบหนี

ลงถ้า มันก็ไม่ตามลงไปไหนถ้าด้วยนะ เหมือนจะรู้เลยว่าเป็นเขตปลอดภัย

เข้าไปภายในถ้า ก็จะมีแม่ช็อคคอยให้บริการ เปิดไฟส่องสว่างภายในให้ เพราะถ้าไม่เปิดไฟคงมืดหน้าดูละ
เดินไปก็จะ เห็นพระพุทธรูปให้สักการบูชาเรียงรายเต็มไปหมด และก็ได้ชมหินงอกหินย้อยหน้าตาแปลก ๆ
อยู่หลายที่เหมือนกัน ได้เดินดูไปเรื่อย ๆ ก็เพลินดีนะ ที่เพลินเนี่ย ก็เพราะคุณพี่ไกด์ของเราคอยบรรยายให้ฟังตลอดทางเลยได้ความรู้ไปด้วย ก็ว่าจะเอาความรู้ที่ได้มา มาเผยแพร่ให้เพื่อน ๆ กัน
แต่พอซาเหี้ยมบอกจากถ้าเท่านั้นแหละ ความรู้ที่ได้รับมาก็หายไปนับัดลเหมือนมีม
นตสะกดไหลบความทรงจำนั้น แหววว (**แบบว่าลืมอ้อ**)

พอได้ชมความงดงาม ของถ้ำเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็พากันออกมาข้างนอก งานนี้หน้าโดยผู้กล้าบ๊อ ก หั
นหลังบอกเพื่อน ๆ ตามมาเลยไอนอง แล้วเราก็เลยเดินจับเสื้อคุณพี่ไกด์ของเรา แบบว่าไม่มีทางไปไหน ได้
อีกแนวเพ พูเริ่มเดินกันออกมาข้างนอก อะ!!! เคา่มุงดูอะไรกันนะ... สมาชิกของเราเลยเขาไปมุงดูด้วยความสงสัย
แต่เราไม่ได้ดูหรอกนะเพราะพี่ไกด์เค้าไม่ยอมเดินไปอะ เราก็กลัวพี่ไกด์หลงก็เลยยืนจับเสื้อเค้าไว้อยู่ ฮาฮา
ก็ปล่อยให้สมาชิกทั้งหลายเค้าดูกันด้วยความสงสัยและสัญชาติญาณของไทยมุง และแล้วก็กลายเป็นเรื่องสลดใจ
มีแม่ลิงกำลังนั่งกอดศพลูกกลิ้งอยู่ที่ซอกเขา เหมือนกับว่าไม่คิดว่าจะลูกตายไปแล้ว หันไปดูเพื่อนหน้าตาไหลกันเลย
เศร้ากันเป็นแถว เฮอ...อ นี่แหละมันคือวงจรของชีวิต...

ผ่าน เรื่องเศร้า ๆ กันมาแล้ว พอขึ้นรถกันได้ซักพักก็เหมือนได้กับปากันอีกรอบ โหร้องกันหุ่ย้าย
เหมือนเมื่อก็ไม่ได้เจอความเศร้ากันมาเลย เลยหันไปถามเพื่อนคนนึงว่า นี่เมื่อก็ไม่ได้รู้สึกเศร้ากันเลย ซิมิ
เพื่อนมันก็ตอบกลับมามา จะเศร้าไปทำไมเลาคนเรา เดียวก็ตายแล้ว ดูมานนหนน
แกจะตายก็ตายไปคนเดียวเถอะฉันยังไม่อยากตาย มาพูดอะไรระหว่างเดินทางเนี่ย เราก็พูนมมือ
พูดเล่นนะคำพูดเล่น เคา่จะไปกันต่อละกันคุยกับมันนานเดียวเป็นเรื่อง ไปกันต่อเลยเพ เป้าหมายของเราลุย!!! เออ
ที่ไหนนะ เออ ไช ๆ **แกงกระจัน** Go Ahead ลัล ลลา

พอออกเดินทางไปได้ซักพัก เพื่อนก็พูดขึ้นมาว่าพวกเธอจะรีบกันไปทำไมเนี่ย หาที่เที่ยวก่อนดีกว่ามัย
เพื่อนคนอื่นก็รีบประสานเสียงทันทีเฮาสี ๆ เฮาเลย **นี่!!! พวกเธอ!!! ไม่มีความแน่นอนในชีวิตเลยชายมายยย**
เพื่อนก็ว่าไปเล่นน้ำทะเลที่ก่อนดีกว่านะทุกคน เรากี่ เฮอ ให้อภัยก็ได้ ไม่ได้อยากเล่นน้ำทะเลหรอกนะ
แต่สงสารเพื่อน ๆ นะ คงได้แต่หอยโหนอยู่ในป่า ไม่เคยเจอน้ำทะเล เลยอยากเล่นเป็นธรรมชาติ อออิ
บทความนี้เพื่อนอ่านไม่ได้เนเนี่ย โดนด้ายับแน่ๆ แต่ถ้าง้อญูมาอ่านเจอ ก็แบบว่า ลอเล่นนาา

และแล้วเราก็ถึงหาดเจ้าสำราญ ที่เป็นที่นี่ก็เพราะมันคือผ่านพอดี นั่นแหละเหตุผล
แวะไปทะเลน้ำให้มันช้ชะหน่อย.พอเพื่อนเห็นทะเลกัน อยู่ขี้ก็ไม่ได้เล่นกันชะงั้น นี่!!!
ฉันจะเอาอย่างไรกับพวกเธอดีเนี่ย แต่มานั่งนึกดู หรือชะนี้จะกลวงน้ำเค็ม อืมม..มีเหตุผล มีเหตุผล อ๊ะไม่ว่าก็ได้
เดี่ยวเอาไว้ไปเล่นจิตที่**แกงกระจัน** เลยละกัน

เดินเล่นกันแบบ ชิว..ชิว.. พวกเราก็เริ่มซื้อเสบียงเพื่อประทังชีวิต + น้ำ แล้วก็เดินทางกันต่อ
ถามกันไปถามกันมาว่าจะแวะไหนอีกมัย ตอบเป็นเสียงเดียวกันอีก
วาทรงดึงไปแกงคิลปรีสอวทที่**แกงกระจัน**เลยละกัน งั้นก็...โอเค...

✘ ที่ที่พักคืนแรกที่ **แก๊งกระจ๊วน** และคืนเดียวของเรา (เพราะไปกันคืนเดียวอ่าๆ แฮะๆ)
ที่พักอยู่ติดแม่น้ำเพชรบุรี ไปถึงก็เก็บกระเป๋าเสื่อผายดิสทอนเสร็จ ก็รีบเดินไปดูแม่น้ำกันก่อนเลย
อยากไปดูว่าน้ำไหลเล่นมัย...

สำรวจที่พัก + แม่น้ำ เสร็จแล้ว ก็มีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเดินมาบอกว่าวันนี้ไม่ค้อยไหนเพราะ
เพราะฝนเพิ่งตก น้ำจะขุ่นนิดหน่อย ไม่เป็นไรคะ เห็นแล้วให้อภัยได้
แล้วซั๊กพักทองก็เริ่มร้องเรียกหาอาหารอีกประเภทหนึ่ง งั้นขอไปเติมพลังงานก่อนนะค้า เดี่ยวค้อยลงเล่นน้ำละกัน
นั่งทานอาหารกันริมแม่น้ำนั่นแหละได้บรรยากาศดี พอทานอาหารกันเสร็จ ก็.....ลงเล่นน้ำเลยดีกว่าเรา ลัล..ลาลา

✘ เล่น ภู่น้อยซั๊กพัก เอ... เรือยางผ่านไปลำที่ 1 .....เรือยางผ่านไปลำที่ 2 .....เรือยางผ่านไปลำที่ 3.....
ทุกคนก็เริ่มมองหน้ากัน จากที่เคยตกลงกันไว้ว่าจะลงเรือยางวันพรุ่งนี้ พอเห็นลำอื่นแล้ว ✘
ความอยากและตัณหาเริ่มเขาคือบง่า เอาวะ!!! ลองวันนี้เลยละกัน ดูเวลา ก็เกือบบ่าย 3 แล้ว จะทันมัยเนี่ย
เลยสั่งลูกสมุนไปบอกเจ้าหน้าที่เป็นการด่วน ว่าเราจะเช่าเรือยางทันมัย ทางเจ้าหน้าที่ก็ว่าทัน รีบจัดการหาเรือ +
ชูชีพให้ (แหม ทำอย่างกะกัปัดันแจค) รอกันอยู่ซั๊กพักหนึ่ง เรือยาง + ชูชีพ + นายคัตทาย ก็เขาประจำที่
เหลาสมาชิกรวม...ลุย!!!

✘ **เอ๋** ตกลงจะไปทำศึกที่ไหนหรอคะ

พวกเราลองเรือยางประมาณชั่วโมงกว่า ๆ มีทั้งเสียงชะนีป่าร้องระงมกันไปหมด
แบบว่าเหมือนได้กับปากัน เลยร้องกันด้วยความดีใจ อี้อี สุดทายก็ไปถึงจุดหมายกันซะที่ ด้วยระยะทางร้อยกิโลกว่า
มายชายยย 5 กิโลเท่านั้นเอง...

ที่จุดหมายก็มีรถไปรอรับกลับที่พักแก๊งศิลป์ **แก๊งกระจ๊วน**
พวกเราก็กลับมาถึงด้วยความอ่อนล้าของกล้ามเนื้อ ๆ ที่เห็นป่าเลยทนไม่ไหว กระโดดลงเรือยางไปห้อยโหน
คืนนั้นนอนไม่หลับทั้งคืนเลยเพราะห้อยโหนในป่าหนักไปหน่อย นอนปวดแขนปวดขา ✘ เป็น แก้ว (ล้อเล่นนะ
บ๊ิดจำบ๊ิด หนักไปหน่อย เดี่ยวเพื่อน ๆ จะเขาใจว่าไปห้อยโหนกันจริง ฮา)
เหตุเกิดเพราะช่วงลงเรือคิดว่าตัวเองแข่งเรือกันอยู่ บ๊ิดจำบ๊ิดกันใหญ่ มันก็ถึงเร็วนะซี้อ...
ไอเราก็หลงไปเป็นแม่มานาง เขียวรีไปกับมัน เคาพายเพื่อชมธรรมชาติกันนะ
แต่นี้เล่นแข่งกันไม่ได้ชมธรรมชาติกันเลย ลืมบอกว่าเขาเรือเคา 2 ลำ เพราะสมาชิกรเราเยอะ แบ่งกันนั่ง 2 ลำ
ก็แข่งกันละสิที่นี่ (ตามคำยุ ของนายคัตทายเรือ) พอตกดึกก็กลามเนือมันเริ่มออกอาการรองโอด..โอด...
ทำเอาเกือบแย (ไม่น่าเชื่อนายคัตทายเลย..เรา)

✘ ตื่น เข้า ก็มาทานอาหารเช้า (ข้าวต้ม + กาแฟ + ปาท่องโก๋) มื้อนี้รวมอยู่ในแพ็คเกจที่พัก
ไม่ต้องจ่ายเพิ่ม ทานอาหารเสร็จก็เดินถ่ายรูปแบบชิว..ชิว อีกซั๊กก็ ตามประสาสาว ๆ ที่ชอบถ่ายรูปเป็นชีวิตจิตใจ
เขาน้ำแม่น้ำแห่งนี้เพราะเคาปิดประตูเขื่อน ทำให้น้ำเริ่มลดลง ตั้งแต่เมื่อวานช่วงเย็น ๆ จนเขาน้ำแห่งนี้มาก ๆ
เคาจะเริ่มปล่อยน้ำอีกทีตอนสาย ๆ หน่อย (เหมือนมีความรุนแรงเนี่ย เคาความงั้นนะ)

ถ่ายรูปกันเสร็จ สมาชิกทั้งหลายก็เก็บสัมภาระส่วนตัว เตรียมอำลาจาก รีสอร์ท เราจะไปเที่ยว
อุทยานแห่งชาติแก๊งกระจ๊วนกันต่อ ระหว่างทางผ่านสันเขื่อน ก็แวะถ่ายรูปกันอีกแล้วครับท่าน.. ✘

ถ่ายกันจะสะใจแล้วก็เดินทางเข้าที่ทำการ **แก๊งกระจ๊วน** กันต่อ

ส่วนตัวแล้วเราเคยเข้ามาหลายครั้งแล้ว แต่เป็นครั้งแรกที่พาสมาชิกมาเที่ยวทุกคนเลยดูตื่นตาตื่นใจ ถ่ายรูปกันยกใหญ่ บางคนไม่ชอบไปเที่ยวหน้าฝน เพราะมันลำบาก แต่เราลองออกไปเที่ยวหน้าฝนดูซักครั้ง แล้วจะติดใจ สีเขียว ๆ ที่เห็นตลอดทริปการเดินทางทำให้เราหายเหนื่อย อะไร ๆ ที่ทำให้เราผ่อนคลายในเมือง แค่นั่งรถออกมานอกเมืองซักนิด ก็ทำให้เราสดชื่นจนลืมความอ่อนลานั้นได้เหมือนกันนะ (ลองดู) +กับ คนเที่ยวหน้าฝนไม่มาก บางที่เหมือนเป็นส่วนตัวเองเลย เจียบสงบดีจัง (สำหรับคนที่ไม่ชอบความวุ่นวายนะ)

โอ้ยยยยย มองแต่สีเขียว จนตาจะกลายเป็นสีเขียวแล้ว

เดินถ่ายรูปกันเสร็จ เริ่มหิวแล้วสิ ออกไปหาอะไรกินดีกว่า เกือบบ่ายแล้ว ทริปนี้ได้ไปแค่นี้ทำการ **แก๊งกระจ๊วน** ไม่ได้ขึ้นไปเที่ยว พะเนินทุ่ง เพราะช่วงที่ไป เคาปิดให้ป่าได้พักผ่อน เพื่อเตรียมรับศึกหนักช่วงหน้าหนาว

อืมใจ กับบรรยากาศสีเขียว ๆ + อืมท้องแล้ว เราไปไหว้พระกันต่อดีกว่า ออกจาก **อช.แก่งกระจ๊วน** ไม่ไกลมาก มี อุทยานเจ้าแม่กวนอิมพันมือ (ไม่รู้เรียกถูกป่าว) สถานที่กว้างมาก จริง ๆ แล้วคาใจจอดรถไว้ที่ลานจอดรถ แล้วนั่งรถรางเล็ก ๆ เหว้าไปเที่ยว แต่คันของเราได้สิทธิพิเศษ เพราะมีในรถมีคนไข้มือเท้าคนหนึ่ง เจาหนาที่เลยอนุญาต ให้เราเอารถเขาไปได้

ข้างในศาลาที่เจ้าแม่กวนอิมประทับ เย็นสบายมากเลย ไหว้เสร็จ อาศัยนั่งหลบร้อนอยู่พักนึง พอเดินออกมานอกศาลาเท่านั้นแหละ โอ.....แดดร้อนมุก..มากกก แอบไปหลบอยู่ใต้ต้นไม้ไปอีกแล้ว คนอายุมากสู้ไม่ไหว ปล่อยให้เหล่าสมาชิก(อายุน้อย)คาเดินไปเที่ยวกัน ใต้แดดแอบเอารูปเคามาดู คิดซะว่าได้เดินไปดูเองละกันเรา

เดินกันจนเหนื่อยได้ที่แล้ว ก็รวมตัว เตรียมตัวเดินทางกลับไปผจญ กับโลกของความเป็นจริงอีกครั้ง ถึงจะเป็นทริปสั้น ๆ แค่ 2 วัน 1 คืน แต่มันก็สามารถซารทความสดชื่น ให้เราทุกคนในทริปได้กลับไปสูกับความเหนื่อยล้าในเมืองได้บาง ไม่มากก็น้อย.....

หนึ่งจุดหมาย....ที่เราได้เดินทางไป แต่ไม่ใช่ ปลายทาง....สุดท้าย ที่เราจะไปถึง

ยังมีอีกหลาย....จุดหมาย...ที่อยากจะเดินทางไปหา

สำหรับคนชอบเดินทาง คงเปลี่ยน..จุดหมาย...ไปเรื่อย ๆ แต่คงไม่มี...ปลายทาง...ที่สิ้นสุด

จบทริป **แก๊งกระจ๊วน** จ้า....พบกันใหม่ ทริปหน้าเมื่อมีดั่งค์...จ้า.....

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@